

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

březen 2019

Primiční mše otce Adama ze Sept-Fons

Poslední neděli v únoru v naší farnosti proběhly nejen tradiční tři nedělní bohoslužby, ale ještě jedna slavnostní. Byla to primiční mše otce Adama v jedenáct hodin.

Otec Maria-Adam Grůza pochází z naší farnosti a do trapistického kláštera v Sept-Fons ve Francii odjel těsně po maturitě. Poté probíhala jeho formace, časné a věčné sliby a v prosinci loňského roku – devět let od vstupu do kláštera, byl vysvěcen na kněze v opatství Sept-Fons. Knězem se nestane každý mnich – trapista. Existují i laičtí mniši, kteří kněžímí nejsou.

Vrtala mi hlavou jedna věc: všichni mniši, které znám, získali po vstupu do kláštera nové jméno. Tak mi bylo divné, že Adam je stále Adamem, jen mu před jméno přibýlo jméno Panny Marie, jako je to u všech trapistů. Dozvěděla jsem se, že se pro nové jméno může rozhodnout sám mnich a Adam se rozhodl si své občanské jméno nechat i za branami kláštera.

Adamova návštěva v České republice obnášela tři primiční mše svaté. První sloužil ve středu ve Velké Losenici na Vysočině, druhá je ta u Augustina a před cestou zpět do Francie jej čeká ještě primice v Lanžhotě.

Náš kostel byl v jedenáct hodin nacpaný k prasknutí. Průvod dokonce procházel venkem, ne uvnitř – to by prostě nešlo. Na začátku mše uvítal otec Josef všechny přítomné – především mnichy, jáhny i kněze trapisty a také bývalé faráře od Svatého Augustina.

Zajímavá byla i přítomnost dvou opatů. Kromě opata doma Patricka z Adamova mateřského kláštera Sept-Fons přijel i dom Samuel z českého trapistického kláštera v Novém Dvoře na Karlovarsku. Doma Samuela totiž otec Adam požádal, aby při mši kázal. V jeho kázání zazněla výzva k tomu, abychom byli ohleduplní.

Bohoslužba oběti

foto: Vít Horník

Tak jako David ušetřil svého nepřítele Saula a nezabil jej, i když mohl, jak jsme slyšeli v prvním čtení. Na konci kázání převyprávěl apoftegma otce Antonína z Egypta o tom, jak nejsme schopni dostát požadavků, které na nás evangelium má. Je tedy potřeba se neustále za sebe navzájem modlit.

Po bohoslužbě slova následovala bohoslužba oběti. Tolik kněží kolem oltáře už dlouho Svatý Augustin nezažil!

Po mši pak promluvil otec Adam několik slov a udělil novokněžské požehnání. Poté uděloval otec Adam individuální novokněžské požehnání a fronta ve středu kostela nebrala konce.

Současně byli všichni zváni na pohoštění na CMČZŠ. Lidé se postupně trousili před kostel a do školy, tvořily se skupinky v čilém hovoru. Primice byla krásná příležitost, na kterou se sešli nejen lidé z farnosti, ale i spousta lidí, kteří Adama nebo jeho rodinu znají, takže o setkání starých známých a povídání o tom, co se za poslední roky událo, nebylo nouze.

Na pohoštění do školy byli pozvaní opravdu všichni a jeden se nestačil divit, co se za slovem „pohoštění“ skrývá! Řízek s bramborovým salátem v jídelně a pak přeplněné stoly se sladkým i slaným občerstvením ve školním sále. Samozřejmě pivo, víno, káva, nealko. Opravdu nikdo nemohl mít pocit, že je zde navíc.

=hk=

Slovo úvodem

Milí farníci,

před nedávnem mě zaujal na internetu článek, ve kterém psali o Indovi, který se rozhodl zažalovat svoje vlastní rodiče za to, že ho zplodili, aniž jim k tomu dal svůj souhlas. Překvapivě to nebyl mladík v pubertálním věku ani někdo, kdo prožívá těžký a strastiplný život, ale naopak (jak se sám vyjádřil) člověk, jehož „život je fantastický“. Dokonce své rodiče miluje a má s nimi skvělý vztah. Důvody, které pro svou žalobu uváděl, byly (řekněme) filozofické.

Když jsem nad tím přemýšlel, bylo mi z toho smutno a říkal jsem si, že za tím bude pravděpodobně to, co je v dnešní době stále častější, a tím je neustálá nespokojenost. I když se máme (alespoň co se týče hmotného zajištění) mnohem lépe než naši předkové a než většina světové populace, přesto jsme stále s něčím nespokojeni, přesto si stále na něco stěžujeme. Jako bychom viděli ve svém životě především to, co je špatné, a úplně zapomínali na to, co funguje a co se podařilo. A tak brbláme a reptáme.

Jenže problém je, že reptání je velmi návykové. Jak upozorňuje Karel Řežábek: „Reptání je nebezpečné. Je snadné s ním začít, ale těžké přestat. Jakmile se dynamika reptání rozběhne, člověk se z ní vymaňuje čím obtížněji, čím déle v postoji reptání setrvává.“

Jako křesťané bychom v sobě měli spíše pěstovat vděčnost, než si stále nad něčím naříkat. Papež František dokonce říká, že křesťan, který si neustále stěžuje, přestává být dobrým křesťanem. Stěžování si a brblání totiž otravuje naši duši a postupně i naše okolí.

V těchto dnech začíná doba postní. To je období, kdy se máme snažit udělat něco se svým životem. A bylo by dobré, kdybychom se (krom jiných předsevzetí) pokusili co nejvíce omezit reptání a stěžování si.

Zkusme se spíše zaměřit na to, co od Boha ve svém životě dostáváme, na to, co se daří a co funguje, a za to projevujeme vděčnost.

o. Josef Novotný

Stalo se

V sobotu 9. 2. se uskutečnilo setkání seniorů, na kterém o. Martin Holík vyprávěl o své cestě na Athos.

~

V neděli 17. 2. proběhla v kostele sbírka Svatopetrský halě. Tato sbírka se koná na celém světě a z ní získané finanční prostředky používá Svatý otec pro podporu potřebných lidí na celém světě.

~

V neděli 24. 2. v 11 hodin se u nás v kostele uskutečnila primiční mše svatá Adama Grůzy. Po jejím skončení následovalo v prostorách CMČŠ společné občerstvení a při něm příjemné setkání novokněze s farním společenstvím.

Zaznělo v kázání

Neboj se, zve Ježíš Petra. A toto pozvání platí dnes pro každého z nás. Ať máme odvahu říct – pošli mě, já půjdu... (omh)

Náš život je drahocenný kapitál, který nám Bůh dal a očekává od nás, že budeme dobře investovat. Je potřeba, abychom si vybrali dobrého poradce, který nám pomůže. (ojn) =mš=

Modlitby matek

Na začátku Modliteb matek (dále jen MM) bylo prosté přání jedné obyčejné anglické seniorky jménem Veronica Williams modlit se za své děti a vnoučata. Je to už téměř dvacet pět let, kdy k tomu došlo, a od té doby se skupinky modlících se maminek rozšířily do 122 zemí světa.

V současné době působí v naší zemi stovky modlitebních skupin.

Veroničino absolutní odevzdání se do Božích rukou spustilo vlnu událostí, které se dotkly již tisíců žen na celém světě. Krásné svědectví o tom všem, co bylo na počátku, popisuje Veronica v knize „Radost z odevzdání se“, která je také jejím svědectvím (není běžně prodejná, ale rádi vám ji v případě zájmu poskytneme).

Způsob, jakým se MM rozšířily bez jakékoliv reklamy a skrze omezené síly této stárnoucí ženy, můžeme vidět často opakovaný Boží scénář... působí nenápadně a za pomocníky volí mezi nejmenšími... Jejím úmyslem nebylo zakládat nějaké organizované společenství. Jejím přáním bylo naslouchat Pánu a nechat se vést. Jak Veronica sama vzpomíná: „Kdybych tehdy věděla, co pro mě Bůh chystá, určitě bych odmítla. Necítila bych se pro tak velký úkol vhodná. On mi to však dával po částech, a tak se mohlo stát to, že jsem byla u zrodu a rozšíření MM takřka po celém světě.“

Pro mnohé ženy je těžké připustit, že Bůh jejich děti miluje mnohem více, než jsou ony samy schopné. Učíme se stále postoji odevzdání, a tak duchovně zraje-

me. Právě odevzdání se Bohu je klíčovou spiritualitou Modliteb matek. „Jde především o upevnění vlastní víry a jistoty, že Bůh dává našim dětem vše, co potřebují. Někdy se změní těžká situace, jindy se změní náš pohled na ni, někdy se změníme my sami. Věrná a vytrvalá modlitba totiž proměňuje nejdříve nás samotné.“

MM jsou modlitební společenství křesťanských žen, které se scházejí k modlitbě ve skupinkách 2–8 žen jednou týdně. Jsou to ženy, které si uvědomují svou zodpovědnost a zároveň omezené možnosti při doprovázení svých dětí. Vrcholem této modlitby je odevzdání dětí do Boží náruče. Maminky (nejen fyzické, ale i duchovní), které se rozhodnou stát se součástí MM, se kromě předepsaných modliteb k ničemu nezavazují, s výjimkou dodržování tří zásad – mlčet o věcech, které při setkání řekne jiná sestra, neradit si a nekritizovat se.

Boží odpovědi na naše modlitby jsou úžasné. Každá maminka by mohla svědčit o obdržených milostech. Na setkáních často zazníávají svědectví a slova chval a díky.

V dnešní době, která je ve všech směrech náročná, je také zintenzivňující se realitou útok zlého na naše děti. Proto jsme letos zvolily téma duchovní obnovy i celého roku „Duchovní boj pod Boží ochranou“. V rámci této obnovy využijeme prostor kostela sv. Augustina k sobotní mši svaté, za což jsme moc rády. Ještě jednou touto cestou děkuji otci Josefovi.

Pokoj a radost ve všem, co děláte, vám přeje

Markéta Klímová
národní koordinátorka pro MM v ČR

Výtěžek tříkrálové sbírky

Jaro klepe na dveře, vylézají první sněženky, a tak nám může být trochu hloupé vracet se zpět k zimě a Třem králům. Byla by ale myslím škoda, kdybychom to neudělali. Tříkrálové sbírky se účastní spousta lidí jak v roli koledníků, tak v roli dárců a má svoji silnou tradici a jméno. Koncem ledna se nám každý rok dostane do ruky letáček s částkami, které se vybraly celkem a v naší farnosti. Víme ale na co vlastně přispíváme?

Z daru, který jsme vhodili do pokladničky, zůstává 65 % Oblastní charitě Brno, 15 % využije na své projekty Diecézní charita Brno, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % jde na celostátní projekty a zákonných 5 % je režie sbírky.

V Brně podporujeme hlavně tyto projekty:

- Rekonstrukce budovy na Bratislavské ulici, která bude sloužit pro služby Cel-

suz – centra pro lidi sociálně znevýhodněné.

- Rozvoj multidisciplinárního týmu Domáčího hospice sv. Lucie.
- Zajištění náhradního ubytování pro klienty Chráněného bydlení sv. Michaela po dobu rekonstrukce budovy na Žabovřeské.
- Vybavení bytů pro klienty Chráněného bydlení sv. Anežky.
- Rekonstrukce zahrady pro klienty denního stacionáře Effeta.

Skautky a světlušky koledují před Brněnkou
foto: Jarka Vlachová

- Podpora terénního týmu pro lidi s duševním onemocněním služby Cel-suz.
- Rozvoj projektu Charitní záchranné sítě v Brně pomáhající lidem v nouzi, kteří propadli síti státní pomoci nebo i přes tuto pomoc žijí pod hranicí důstojného života.

Tříkrálová sbírka je největší dobrovolnickou akcí u nás. Účastní se jí téměř 50 tisíc dobrovolníků. Do pokladniček se letos vybralo přes 119 milionů, v naší diecézi to bylo přes 28 milionů, v Brně samotném 2 630 339 Kč. Naše farnost k této částce přispěla ve svých třech pokladničkách 58 951 Kč. Součástí Tříkrálové sbírky je také koncert přenášený Českou televizí z Městského divadla v Brně. Během něj se prostřednictvím dárcovských SMS vybralo dalších 1 266 495 Kč, což dělá celkový výtěžek 120 452 988 Kč. =hk=

Představujeme členy našeho farního společenství: Pavel Tollner

V představování farníků pokračujeme i v tomto čísle. Na několik otázek jsme se zeptali pana Pavla Tollnera:

1. Vaše jméno má spousta lidí spojeno s politikou. Než jste v ní ale začal aktivně působit, pracoval jste ve společnosti Průmyslové stavby Brno. Jaká byla Vaše cesta k politice?

Pavel Tollner

foto: soukromý archiv

Jsem původním povoláním stavební inženýr. Listopad 1989 mě zastihl v zahraničním oddělení Průmyslových staveb Brno. K této firmě jsem nastoupil na stavbu Jaderné elektrárny Dukovany. Bylo to jedno z mých nejlepších zaměstnání. Měl jsem tam skvělé spolupracovníky. Odtud jsem Božím řízením odjel na stavbu rafinerie do dnes nešťastného syrského Homsu. Nejprve sám, pak za mnou přijela moje rodina. Synovi bylo 3,5 roku, nejstarší dcera měla devět. V Sýrii ji čekaly dva roky prázdnin. Nechodila do školy a učili jsme ji doma. Zůstali jsme tam nakonec tři roky. Když jsme se vrátili, režim už dodělával. Ještě než jsem odjel do Sýrie, začal jsem navštěvovat bytové semináře teologa Dr. Josefa Zvěřiny. Velmi jsem ho miloval a ctil. Byl pro mě skutečným učitelem života, takovým opravdovým guru. Na stavbě v Dukovanech jsem po večerech louskal jeho skripta a učil se k Josefovi na zkoušky z fundamentální teologie. Byl teologem Agapé, ale na zkouškách byl přísný. Po návratu u nás jednou zazvonil další velikán skryté církve, Ota Mádr. Začala další kapitola – distribuce náboženské literatury a katolického samizdatu, především Teologických textů a Informací o církvi. Stal jsem se jedním z jeho frontových vojáků. Byli jsme velcí přátelé. Když jsem se stal v roce 1990 poprvé poslancem, bydlel jsem dokonce několik měsíců u Oty v Praze. Společně jsme spolu po večerech probírali politiku. Ale zpátky, jak jsem přišel k politice. Moje politické angažmá začalo koncem roku 1989 při jedné návštěvě Josefa Zvěřiny v Brně. Josef Zvěřina tehdy řekl: „Václav Benda zakládá Křesťansko-demokratickou stranu. Měli byste mu jít pomoci.“ Tak jsem poslechl a přihlásil se. Václava Bendu jsem poprvé viděl spolu s Bartončíkem až v dubnu 1990. Byl to šok... Stal jsem se jedním ze zakládajících členů KDS v Brně a volebním manažerem pro první svobodné volby. Byl jsem

zvolen do tehdejší České národní rady a čekala mě celkem strmá politická kariéra. V lednu 1993 jsem již byl místopředsedou strany a místopředsedou Poslanecké sněmovny. Ale to už skoro není pravda. Na funkci místopředsedy jsem rezignoval v polovině roku 1995, to jsem nechtěl ke Klausovi do strany. Posledního poslaneckého mandátu jsem se vzdal v říjnu 2001. Tak jsem se pomalu potichu z vysoké politiky vytratil. V roce 2002 jsem úspěšně dokončil magisterské studium teologie na Karlově univerzitě – z věrnosti k Josefu Zvěřinovi.

2. Máte tři děti. Jak moc jste s nimi mluvil o politice? A jak moc myslíte, že je třeba, aby se o politice bavilo ve školách?

Při takovém nasazení, jaké naše rodina v 90. letech zažívala, jsme toužili po normálním životě. Snažil jsem se svoji starostlivou ženu a děti od politiky spíše vzdalovat. I tak musely čelit ve škole různým atakům. Neřekl bych, že by škola měla žít zrovna aktuálně politikou. Ale co výrazně chybí, to je výchova k uvědomělému občanství, která bohužel podle mě ve školství absentuje. To se projevuje negativně na dorůstající nové generaci, která si s demokracií neví rady, nerozumí tomu, jak fungují mechanismy politiky. Nelze se pak divit výsledkům voleb.

3. Co nejdůležitějšího by podle Vás měli křesťané do politiky přinášet?

Vždy jsem se snažil „o papežskou politiku“. Bylo pro mě zásadní, co k tématu říká Svatý otec. Ať šlo o registrované partnerství, smíření mezi národy (Sudetští Němci) apod. Zastával jsem často nekompromisní postoje a nekonformní názory. Považoval jsem za důležité, aby politika byla čitelná. Přílišná diplomacie mi neseďela. Pro některé spolustraníky jsem byl příliš radikální. Domnívám se, že místo křesťana v politice je nezastupitelné. Jeho práce pro obec je součástí nasazení pro tento svět. Mluví o tom jak 2. vatikánský koncil, tak poslední papežové, zvláště František. Chce to trochu osobní odvahy a zachovat si čistý štít. Politiku nelze vnímat jako „svinstvo“, a tak se vyvinit, že se mi nechce angažovat pro obecné dobro. Nebojme se tolik, nebudme ustrašení čeští a moravští katolíci!

4. Jak se jako křesťan vyrovnáváte

s biblickým důrazem na pohostinnost vůči cizincům a současnou otázkou migrace do Evropy?

Obdivuji papeže Františka za jeho odvalu při snaze o dialog s islámem a nasazení k zabránění náboženským válkám. Díky svému více jak tříletému pobytu v Sýrii mám větší porozumění pro tento jiný pohled na islám. Měl jsem v Sýrii přítele, muslimského univerzitního studenta, který mě uváděl do tajů Koránu. Současný islám představuje deset století neměnné doslovné interpretace Koránu. Musíme mít na mysli, že dosud žádná civilizace střet s militantním islámem nepřežila. To by nás však nemělo vzdalovat od pomoci potřebným a migrantům. Česká republika by měla přijmout syrské sirotky. Měli bychom jednat politicky obezřetně, nikoliv sobecky.

5. Pár let již nejste v politice aktivní – jak nyní trávíte svůj volný čas?

Posledních deset let jsem věnoval práci na Povodí Moravy, kde jsem realizoval projekty přeshraniční spolupráce s Rakouskem a Slovenskem. Podařilo se uvést v život desítku kvalitních společných projektů, a co je nejdůležitější, vznikly velmi kvalitní lidské vazby mezi subjekty. Tato práce mě velmi uspokojovala. Politiku jsem opustil zcela. Jsem nestraník, přesvědčený křesťanský demokrat a panevropan. Občas mám klasický „absták“, ale způsob dnešní politiky mě neoslovuje. Věnuji se vnučatům, literatuře a internetu.

6. Ve zpravodaji postupně představujeme světce z vitráží našeho kostela. Jaký je Váš oblíbený světec?

Mluvíme-li o světcích z vitráže našeho kostela, pak mou favoritkou je svatá Rita z Cascie, miluji její živý kult. V jubilejním roce 2000 sezval svatý papež Jan Pavel II. pouť politiků do Vatikánu. Patronem politiků prohlásil sv. Tomáše Mora. Pro mě tato pouť byla paradoxně vrcholem mé politické kariéry. Na závěrečné mši na Svatopetrském náměstí jsem nesl obětní dary ke mši spolu s několika dalšími politiky z celého světa. Já konkrétně jsem šel s čínským profesorem z Hongkongu. Často se důvěrně obracím ke svatému Janu Pavlu II. slovy: „Svatý Jene Pavle, ty si mě přece musíš pamatovat, třeba z roku 1995. Já jsem ten, co se s tebou jako poslední loučil na letišti, co ti povídal o moravské církvi a o Brně, než jsi nastoupil do letadla.“ Každé setkání s tímto svatým je pro mě nezapomenutelné.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám všechno dobré.

=mš=

Farní diář

3. 3.	10.15 hod. Dětský karneval
3. 3.	Stiga cup
6. 3.	Popeleční středa – mše sv.: 8.00 (školní), 18.00, 19.30 hod.
9. 3.	14.30–16.30 hod. Seniorské setkání (Vnímání těla – zdraví)
24. 3.	15.00 hod. Zastavení se sv. Františkem z Assisi a sv. Janem od Kříže (Graffovo kvarteto)
25. 3.	Slavnost Zvěstování Páně – mše sv.: 8.00 (školní), 18.00 hod.
29. 3. – 30. 3.	Postní duchovní obnova

Postní doba online

Společně se začátkem postní doby (6. 3.) budou pro operační systém Android k dispozici dvě mobilní aplikace:

Malý průvodce postní dobou: každodenní úryvek z Písma a zamyšlení inspirované papežem Františkem.

Postní kapky: každodenní inspirace k osvěžení – myšlenky, úryvky z Písma, liturgické texty.

Postní kapky jsou také k dispozici na webu a lze si objednat zaslání myšlenek na e-mail.

Školní klub Kotva zve na tábor

Milí čtenáři,

školní klub Kotva při Cyrilometodějském gymnáziu, který je již 3 roky v provozu, bude mít o velkých prázdninách 2 větší tábory.

Ježek v kleci je určen pro děti od 3. do 5. třídy a bude v Rychtářově u Vyškova. Druhý tábor, Krajem sopek a skřítků, bude částečně cyklistický z Brna do Jeseníků a je určen dětem a mladým od 6. třídy. Přihlašování je do 31. 3. 2019 a veškeré informace naleznete na webu www.cmgp.cz nebo na telefonu +420 733 689 464 či přímo ve školním klubu na Lerchově ulici 63.

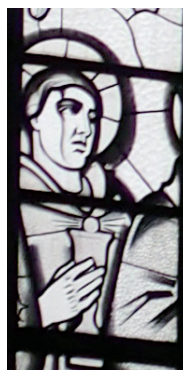
Děkujeme, že nám důvěřujete, a prosíme o modlitbu.

za školní klub Kotva
Josef Přehnal

Světcí z presbytáře: sv. Jan Sahagunský

Sv. Jan Sahagunský – průvodce k opravdové lítosti a obrácení

Augustiniánský kněz Ján González de Castrillo (ve vitráži druhý zleva) je známý pod jménem sv. Jan Sahagunský nebo také Fakundus. Narodil se v San Facundu, dnešní Sahaguně ve Španělsku kolem roku 1419 ve významné rodině, která mu dopřála vzdělání u benediktinů. Už od mládí vynikal cílevědomostí a uměním

usmiřovat znesvářené strany podobně jako sv. Rita, která se na vitráži nachází po jeho pravici. Byl známý i pro svou oddanost k Nejsvětější svátosti oltářní. Nejprve působil jako pomocník biskupa Alfonse v Burgosu, ale tíhl k opravdové službě bližním a asketickému způsobu života, který vedl jako kaplan v malém kostelíku sv. Agaty. Následně odjel do Salamanky, kde studoval a posléze se stal věhlasným kazatelem. K augustiniánům vstoupil až poté, co přežil operaci, před kterou učinil slib, že bude-li vyléčen, stane se řeholníkem. Slib dodržel a zvolil si řád obutých augustiniánů (poustevníků) v Salamance. V něm se brzy

stal představeným komunity. Bratrům byl dobrým vůdcem a přitom neúnavně kázal a horlivě zpovídal. V kajčnicích, dle pramenů, vzbuzoval hlubokou lítost a vedl je k opravdovému obrácení. Někteří v něm vidí předchůdce sv. Pia z Pietrelcinny, neboť měl dar nahlédnout do všech koutů – tajemství svědomí. Z kazatelny se nebál kárat veřejné hříchy utlačová-

ní chudých či svárliivost. Zbožní věřící si ho vážili, ale ti, jimž patřily jeho výtky a výstrahy, mu hrozili pomstou. Jednou z nich, jak zmiňují ale až pozdější životopisy, byla žena, s kterou se kvůli Janovu kázání rozešel milenec. Dotyčná pak zorganizovala spiknutí a nechala ho otrávit jedem. Sv. Jan Sahagunský zemřel 11. června 1479 v Salamance. Jeho relikvie se nacházejí ve Španělsku, Belgii a Peru. Za svatého jej prohlásil po dvou staletích papež Alexandr VIII. Zobrazuje se s kalichem a eucharistií, kterou obklopuje zář.

=jo=

Zdroj: catholica.cz,
midwestaugustinians.org

Duchovní obnova

P. Vlastimil Kadlec, OMI

Pátek 29. 3. 2019

- 18.00 hod. mše svatá
- 18.30 hod. 1. přednáška
- 19.00 hod. Celonoční výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní

Sobota 30. 3. 2019

- 8.30 hod. mše svatá
- 9.00 hod. 2. přednáška
- 9.30 hod. výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní (možnost občerstvení na faře)
- 10.30 hod. 3. přednáška
- 11.00 hod. výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní